

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.184 van 31 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DASSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die de Iraakse nationaliteit bezit en van Koerdische origine bent, verklaart afkomstig te zijn van Zakho in Noord-Irak. Op 7 april 2005 diende u een eerste asielverzoek in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde Irak te zijn ontvlucht omdat u zou worden gezocht door de ‘KDP’ (Koerdische Democratische Partij) op beschuldiging samen met uw vader deel te hebben uitgemaakt van de oppositie tegen de ‘KDP’ en vanwege uw ontsnapping uit detentie. Op 28 juli 2005 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een weigeringsbeslissing van uw aanvraag op basis van de bedrieglijkheid van uw asielrelaas. Deze beslissing werd op 29 mei 2007 bevestigd door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 21 december 2007 vroeg u een tweede maal asiel aan. U verklaart sinds uw aankomst in België nooit te zijn teruggekeerd naar Irak en legde ter staving van uw huidige asielaanvraag uw Iraakse identiteitsdocumenten neer en een nieuw arrestatiebevel tegen u dat in augustus 2007 zou zijn afgeleverd door het Ministerie van Justitie van Iraaks Koerdistan. U zou actueel nog steeds worden gezocht door de Koerdische autoriteiten op beschuldiging samen met uw vader deel uit te maken van de oppositie tegen de ‘KDP’ en uw ontsnapping uit detentie in februari 2005 waarna u Irak zou hebben verlaten.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...) Vooreerst dient opgemerkt dat uw voorgelegde arrestatiedocument ter staving van uw huidige asielaanvraag volledig gerelateerd is aan uw aangehaalde vluchtrelaas bij uw eerste asielaanvraag. Dit relaas werd door het CGVS en de RVV ongeloofwaardig bevonden en afgesloten met een weigeringsbeslissing. Hierdoor rijzen er al ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van dit voorgelegde arrestatiedocument. Verder blijkt uit de kwaliteit van het papier van het document dat het om een meervoudige kopie gaat waardoor er verder getwijfeld kan worden aan de originaliteit van dit arrestatiebevel. Vervolgens is het zeer merkwaardig dat u niet in staat bleek de inhoud van dit document weer te geven. U kwam hieromtrent niet verder dan aan te geven dat het om een arrestatiedocument zou gaan afgeleverd door het Ministerie van Justitie van Iraaks Koerdistan in augustus 2007. Verder wist u niet te vertellen welke stad of provincie in Noord-Irak dit document zou hebben afgeleverd en of het al dan niet door een rechtbank zou zijn uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p. 2). Nochtans staat in het document duidelijk vermeld dat het om een arrestatiebevel van de rechtbank van Zakho zou gaan. Uw uitleg voor uw onwetendheid als zou het document in de Arabische taal zijn opgesteld en u die taal niet machtig zou zijn is volstrekt ongeloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p. 2) gezien u immers het document heeft laten vertalen door een beëdigde Arabisch/Koerdische tolk die aldus uw moedertaal het Koerdisch beheerst (zie vertaling van het arrestatiedocument toegevoegd aan het administratief dossier). Van iemand die dit document aanhaalt als voornaamste reden om een nieuwe asielaanvraag in te dienen mag worden verwacht dat hij hierover kennis heeft en toch enige minimale interesse toont omtrent de juridische procedure die tegen hem in Irak zou zijn opgestart. Dient tevens aangestipt dat u niet wist te vertellen hoe (S. S.), een verantwoordelijke van de Koerdische autoriteiten, aan dit arrestatiedocument zou zijn geraakt. Meer nog, u wist plots zijn precieze functie bij de Koerdische autoriteiten niet meer op te geven. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk dat hij lid zou zijn van het lokale Comité van de ‘KDP’ (zie gehoorverslag CGVS, eerste asielaanvraag, p.7, p.7bis, p.13bis). Tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde u niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p.2) of hij lid zou zijn van dit Comité of van de ‘Asayish’ (Veiligheidsdienst) of de ‘Parastan’ (Inlichtingendienst). Vervolgens dient een opmerkelijke tegenstrijdigheid te worden vastgesteld. Zo verklaarde u van 1991 tot 1996, vijf jaar lang, lid te zijn geweest van de ‘KDP’ (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p. 3), dit terwijl uw bij uw eerste asielaanvraag geheel anders aangaf van begin 1995 tot augustus 1996 lid te zijn geweest van deze partij (zie gehoorverslag CGVS, eerste asielaanvraag, p. 2). Uit bovenstaande vaststellingen dient besloten tot de gehele ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. U heeft onvoldoende persoonlijke of concrete elementen aangevoerd die

wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. U verklaarde immers sinds uw aankomst in België nooit te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p.2).

Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn.

Tot slot komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus. U verklaarde immers dat u en uw familie afkomstig zijn van Zakho in Noord-Irak. U zou er zijn geboren en getogen (zie gehoorverslag CGVS, tweede asielaanvraag, p.1, p.2). Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich niet kan vestigen in uw geboorteplaats Zakho in Iraaks Koerdistan. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt immers dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (zie ook de info van het CGVS toegevoegd aan het administratief dossier).

Uw voorgelegde Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bewijzen weliswaar wel uw identiteit en afkomst uit Zakho in Noord-Irak, welke hier niet ter discussie staan, maar zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen."

3.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, dat zowel een plicht tot formele als materiële motivering behelst.

Verzoeker bevestigt dat het arrestatiebevel dat hij neerlegde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) wel degelijk een origineel document betreft. Het vormt volgens hem minstens een begin van bewijs van zijn relaas, zodat het niet redelijk te verantwoorden is dat men er geen bewijswaarde aan hecht omwille van zijn vorige verklaringen, de kwaliteit van het papier en het feit dat hij de inhoud van het document niet voldoende kon preciseren. Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing niet verwijst naar objectieve informatie over het document.

Hij wenst te benadrukken dat hij het document bekomen heeft via S., een vriend van zijn vader en tevens hun buurman. Deze zou het aan verzoekers moeder hebben bezorgd, waarna hij via een vriend in het bezit is gekomen van het arrestatiebevel.

Verzoeker merkt op dat hij slechts drie jaar naar school is geweest en geen Arabisch kan lezen. Het document werd vertaald naar het Nederlands en niet naar het Koerdisch, zoals de bestreden beslissing beweert.

Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk van 1991 en 1996 lid was van de KDP. De tegenstrijdigheid zou te verklaren zijn aan de hand van de door hem neergelegde lidkaart, welke geldig is van 1995 en dit voor één jaar. Het CGVS is dus volgens verzoeker op basis van verkeerde informatie tot een zogenaamde tegenstrijdigheid gekomen.

Verzoeker stelt dat hij vreest nog steeds gezocht te worden en in de gevangenis te belanden indien hij terugkeert. Bovendien is hij ontsnapt uit de gevangenis, waardoor hij onmiddellijk zou worden aangehouden.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk voldoet aan de criteria van de Conventie van Genève om als vluchteling erkend te worden. Hij verwijst naar de huidige situatie in Irak en stelt dat de veiligheidssituatie er onzeker en uiterst gevaarlijk is, onder meer gelet op het hoge risico voor ontvoering, aanslagen, de militaire gevechtsoperaties die begonnen zijn in januari 2008 en de spanningen aan de Turks-Iraakse grens. Verzoeker verwijst tevens naar de recente mediaberichtgeving over Irak.

Hij betoogt dat er in zijn hoofde niet alleen subjectieve, maar ook objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Verzoeker baseert zijn vrees voor vervolging op het feit dat hij nog steeds gezocht wordt door de Koerdische autoriteiten op beschuldiging deel uit te maken van de oppositie tegen de KDP

en omwille van zijn ontsnapping in februari 2005. Het betreft een persoonlijke vervolging, gelet op het arrestatiebevel dat tegen hem werd uitgevaardigd. Daarom verkeert verzoeker ook in de onmogelijkheid de bescherming in te roepen van de autoriteiten in zijn land van herkomst, alsook omdat hij reeds vier jaar in voorlopige hechtenis zat.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoeker baseert zijn vrees voor vervolging in de huidige asielaanvraag op dezelfde elementen als deze welke hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag uiteenzette, met name het feit dat hij gezocht zou worden door de Koerdische autoriteiten omwille van oppositie tegen de KDP en zijn ontsnapping uit detentie in 2005. Dit werd reeds als ongeloofwaardig beoordeeld gelet op zijn beperkte kennis omtrent het politiek engagement van zijn vader en zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande kernelementen uit zijn relaas. In onderhavige procedure brengt verzoeker ter staving een aantal documenten bij, met name zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, alsook een arrestatiebevel dat in augustus 2007 tegen hem zou uitgevaardigd zijn.

Daargelaten de vaststellingen van het CGVS omtrent de kwaliteit van het papier, oordeelt de bestreden beslissing terecht dat van verzoeker redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in staat is de precieze inhoud van het arrestatiebevel weer te geven gezien hij zijn actuele vrees hoofdzakelijk hierop baseert. Dat hij geen Arabisch kan lezen en het document enkel naar het Nederlands vertaald werd, vormt geenszins een afdoende verschoningsgrond voor het vastgestelde gebrek aan interesse vanwege verzoeker, van wie toch verwacht kan worden dat hij ernstige pogingen zou ondernemen ten einde kennis te krijgen van de precieze stand van zaken in zijn land van herkomst. De bestreden beslissing merkt terecht op dat uit de vertaling van het document blijkt dat de tolk, naast het Arabisch, tevens het Koerdisch beheerst, de moedertaal van verzoeker.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, besloot de bestreden beslissing op goede grond geen bewijswaarde te hechten aan het door verzoeker neergelegde arrestatiebevel. Dit document vermag derhalve niet de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Verzoeker weerlegt de bestreden motivering niet aangaande het feit dat hij niet in staat was te verduidelijken op welke manier Shiwan S. dit arrestatiebevel kon bekomen en incoherente verklaringen aflegde aangaande de precieze functie van deze persoon binnen de Koerdische autoriteiten. Verzoeker herhaalt zijn eerdere verklaringen omtrent de wijze waarop hij zelf aan het document geraakt is, hetgeen echter geen afbreuk doet aan de bestreden motivering, welke pertinent is, steun vindt in het administratief dossier en door de Raad wordt overgenomen.

Waar verzoeker aanvoert dat de tegenstrijdigheid omtrent zijn lidmaatschap van de KDP te verklaren is doordat de lidkaart die hij tijdens zijn eerste asielaanvraag neerlegde slechts geldig was vanaf 1995 en dit gedurende één jaar, dient te worden opgemerkt dat de bestreden motivering hieromtrent niet enkel gebaseerd is op de gegevens van deze lidkaart, doch tevens op verzoekers uitdrukkelijke verklaring bij het CGVS dat hij van begin 1995 tot augustus 1996 bij de KDP was (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, CGVS, stuk 4, p. 2), hetgeen niet overeenstemt met zijn verklaringen tijdens onderhavige asielaanvraag dat hij van 1991 tot 1996 lid was van deze partij (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 3). Ook voor DVZ verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag expliciet dat hij zich in 1995 pas aansloot bij de KDP (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, DVZ, stuk 2, p. 13). De bestreden motivering blijft derhalve overeind.

Voor het overige verwijst verzoeker naar de algemene veiligheidssituatie in Irak, hetgeen geenszins volstaat om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk te maken. Deze vrees dient *in concreto* aangetoond te worden.

Gelet op bovenstaande beschouwingen kan een schending van de materiële motiveringsplicht niet worden volgehouden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en wijst erop dat aan zijn identiteit en nationaliteit niet getwijfeld wordt. Hij vreest bij terugkeer een reëel risico te lopen op ernstige schade aangezien hij zijn land ontvluchtte omdat hij gezocht werd door de KDP en thans nog steeds zou worden gezocht. Verzoeker zou persoonlijk geviséerd worden en vreest dat hij het slachtoffer zal worden van foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Dergelijke behandeling is in strijd met artikel 3 EVRM.

De bestreden beslissing zou verder enkel gebaseerd zijn op de algemene situatie in Noord-Irak, waarbij men nalaat verzoekers concrete problematiek in aanmerking te nemen.

Verzoeker beroept zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

4.2. De Raad merkt op dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

Verzoeker steunt zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze welke de grondslag vormen van zijn asielrelaas, hetwelk sub 3.3 als ongeloofwaardig werd beoordeeld, zodat het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de voormelde wet van 15 december 1980, niet is aangetoond.

Gelet op verzoekers afkomst uit Zakho, merkt de bestreden beslissing terecht op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de situatie in Noord-Irak niet van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenland gewapend conflict (map tweede asielaanvraag, stuk 13: "landeninformatie"), zodat de subsidiaire beschermingsstatus evenmin op grond van artikel 48/4, § 2, c van de voormelde wet kan worden toegekend.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.